

Disposició final sisena. *Del títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.1a, 18a i 30a de la Constitució.

Disposició final setena. *Vigència de la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i arts aplicades i oficis artístics als centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.*

Continua en vigor, amb les modificacions derivades d'aquesta Llei, la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i arts aplicades i oficis artístics als centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.

Disposició final vuitena. *De l'alta inspecció.*

El Govern ha de regular l'organització i el règim de personal de l'alta inspecció, així com la seva dependència i procediments d'actuació.

Disposició final novena. *Desplegament d'aquesta Llei.*

Les normes d'aquesta Llei poden ser desplegades per les comunitats autònomes, a excepció de les relatives a les matèries la regulació de les quals la Llei encomana al Govern o que, per la seva pròpia naturalesa, corresponen a l'Estat de conformitat amb el que estableix la disposició addicional primera, número 2, de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Disposició final desena. *Del caràcter de llei orgànica d'aquesta Llei.*

Aquesta Llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels preceptes següents: els articles 5 i 6 del títol preliminar; els capítols II i III del títol I; els articles 17, 18 i 19 del capítol IV del títol I; els apartats 3 i 4 de l'article 23 i els articles 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, així com els apartats 1, 2 i 5 de l'article 37 del capítol V del títol I; l'article 38 i l'article 39 del capítol VI del títol I; els articles 40 i 41, i els articles 43, 44, 45, 46, 47 i 48 del capítol VII del títol I; el títol II; III; IV; els articles 66, 67, 68.1, 2, 3, 6, 7 i 8, 69, 70, els apartats 2 i 4 de l'article 72, l'article 85 i l'article 92.3 i 4 del títol V; el títol VI i el títol VII; disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, sisena, setena, vuitena, novena, desena, onzena, dotzena, quinzena, setzena i dissetena; disposicions transitòries segona, quarta, cinquena i setena; i disposicions finals segona, apartats 2, 3 i 4, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, vuitena, novena i onzena.

Disposició final onzena. *De l'entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor vint dies després de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei orgànica.

Madrid, 23 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

25038 LLEI 48/2002, de 23 de desembre, del cadastre immobiliari. («BOE» 307, de 24-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La història del cadastre a Espanya discorre paral·lela al naixement i evolució de l'Estat modern, i els seus moments de més o menys significació han estat, generalment, un ressò nítid de les diferents situacions per les quals ha passat la hisenda pública. Així ho demostra la posició assolida pel cadastre al llarg dels segles XVIII i XIX, sempre marcada pels successius intents de reforma de la nostra hisenda entre els quals s'ha de destacar la magna investigació cadastral empresa pel marquès de La Ensenada, a mitjan aquella centúria, per dotar la nació de l'instrument imprescindible per a la justa exacció de l'impost territorial.

Paral·lelament a aquesta evolució, les normes que regulen el cadastre s'han succeït en el temps fins a arribar, el 23 de març de 1906, a la promulgació de la Llei del cadastre topogràfic parcel·lari, últim text autònom d'aquest rang que va regular, i encara ho fa parcialment, aquesta institució. Des d'aleshores, els seus principis rectors van quedar units a diverses lleis reguladores de diferents figures tributàries, vincle lògic si es té en compte que l'origen i el principal ús del cadastre al nostre país és, sense cap dubte, el tributari.

Tanmateix, juntament amb la finalitat tributària, el cadastre ha vist sorgir en els últims anys la necessitat que la informació que conté sigui utilitzada per a moltes altres activitats, tant públiques com privades, i ha evolucionat fins a convertir-se en el que és avui: una gran infraestructura d'informació territorial disponible per a totes les administracions públiques, fedataris, empreses i ciutadans en general, la presència en la societat i la complexitat de les quals demana l'existència d'una llei pròpia que en reguli la configuració i l'activitat. Amb això es garanteix que la institució cadastral estigui eficaçment no només al servei dels principis de generalitat i justícia tributària, sinó també capacitada per facilitar l'assignació equitativa dels recursos públics, principis constitucionals en l'aplicació material dels quals és ja avui notable la col·laboració del cadastre, com ho prova la seva utilització per les diverses administracions per a la gestió o el control de subvencions nacionals o comunitàries, o la progressiva incorporació de la informació gràfica i de la identificació cadastral de les finques al Registre de la propietat.

Aquest Registre, institució a la qual l'ordenament jurídic atribueix la funció essencial, pròpia de qualsevol Estat modern, de garantir la protecció dels drets inscrits i, amb això, del tràfic juridicoimmobiliari, és l'únic registre que té efectes de fe pública respecte a la titularitat i els drets reals sobre béns immobles.

Els tres lustres que han transcorregut des de la publicació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, última que, al seu torn, disciplina també el cadastre, han estat testimonis de la creixent percepció de la importància de coordinar i unificar totes les tasques relacionades amb la seva elaboració o, el que és el mateix, amb el manteniment actualitzat de

la base de dades que constitueix el seu principal actiu. En aquest context, han estat nombroses les disposicions de divers rang que han modificat o completat la normativa inicialment continguda a la Llei reguladora de les hisendes locals. Entre aquestes, és forçós referir-se a la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles, així com a les lleis 42/1994, de 30 de desembre, 13/1996, de 30 de desembre, 50/1998, de 30 de desembre, 55/1999, de 29 de desembre, 14/2000, de 29 de desembre, i 24/2001, de 27 de desembre, totes de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

II

La utilització múltiple de la informació cadastral no desvirtua, sinó tot el contrari, la naturalesa tributària de la institució, perquè serveix com a element de referència per a la gestió de diverses figures tributàries dels tres nivells territorials de la hisenda pública. Així ho ha reconegut expressament el Tribunal Constitucional, en la Sentència de 16 de desembre de 1999, quan indica que, com que es tracta d'una institució comuna i indispensable per a la gestió d'algun dels impostos estatals més rellevants, el cadastre s'ha d'incardinar, sense cap dubte, a la hisenda general de l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola. És en aquesta justificació on recolza l'adscripció que la Llei fa del cadastre al Ministeri d'Hisenda i la seva atribució com a competència exclusiva de l'Estat i, per derivació, la competència dels tribunals economicoadministratius de l'Estat per a la revisió dels actes resultants dels procediments cadastrals.

III

La regulació del cadastre immobiliari que conté aquesta Llei recull, en termes generals, la part nuclear de la normativa anterior, incloses algunes de les modificacions legislatives esmentades, procurant, d'una banda, sistematitzar-la i enriquir-la sobre la base de l'experiència adquirida i, de l'altra, acomodar-la al marc bàsic i comú que regula els procediments administratius.

De manera singular, i sens perjudici de la competència estatal, s'han tingut en compte, en la nova regulació, les aspiracions dels ajuntaments a fi d'exercir més protagonisme en la gestió del cadastre, i s'ha estès l'àmbit de la col·laboració municipal a nous aspectes que han de redundar en millores substancials tant per a ambdues esferes de l'Administració com per als ciutadans.

La Llei conté, abans de tot, una definició objectiva del cadastre com el que realment és, un registre administratiu, i proclama la seva disposició al servei dels principis constitucionals esmentats i, consegüentment, del conjunt de les administracions públiques, fedataris i ciutadans, tot això sens perjudici de la competència i les funcions atribuïdes al Registre de la propietat. De la mateixa manera, es fa un esforç correlatiu per configurar de manera precisa els conceptes cadastrals de bé immoble i de titular, ambdós peces fonamentals de la institució i, en conseqüència, de l'impost sobre béns immobles, i ofereix, respecte d'aquest titular, una regulació de la seva posició davant l'Administració que es podria qualificar d'autènticament estatutària.

També és nova la regulació dels procediments d'incorporació dels béns immobles al cadastre immobiliari, que passa a erigir-se en peça angular de la nova normativa, d'eficàcia immediata, particularment, en el sistema tributari local. Per a la seva realització, la llei esta-

bleix una sèrie de procediments que es caracteritzen, principalment i, d'una banda, per la seva adequació a la normativa general continguda en les Lleis general tributària i de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; i d'altra banda, pel singular interès mostrat a establir modalitats simplificades o abreujades, en bona mesura basades en la col·laboració municipal, amb l'objectiu clar de facilitar als interessats el compliment de les seves obligacions, de manera que es continua la línia empresa per l'esmentada Llei 13/1996, en virtut de la qual l'actualització de les titularitats cadastrals va quedar en gran part residenciada en la fructífera cooperació de les notaries i dels registres de la propietat. Ens trobem així, per exemple, amb la sèrie de procediments que la Llei anomena comunicacions, així com amb el que permet rectificar d'ofici, en determinats casos, la informació cadastral, i es presta igualment la necessària atenció a qüestions com l'efectivitat dels diversos actes de gestió cadastral i el seu règim de notificació.

S'ha de qualificar també de precisa i sistemàtica la regulació que la Llei conté del valor cadastral, concepte sobre el qual en la normativa anterior requeia el principal accent i que ara, fins i tot mantenint la seva importància singular, passa a integrar-se al més ampli de descripció cadastral. Mantenint en l'essencial els aspectes més arrelats, les innovacions s'han dirigit, també aquí, a sistematitzar i simplificar els diferents mecanismes necessaris per a la determinació dels valors i a reforçar el principi de legalitat, i consagrar el de moderació, en la seva configuració.

Altres aspectes que són objecte d'atenció i regulació en la Llei són la referència cadastral, l'actualització de valors per grups de municipis atenent la seva homogeneïtat immobiliària, el deure de col·laboració i el règim sancionador.

Finalment, s'ha de destacar el caràcter parcial del text que conté aquesta Llei, que no inclou totes les facetes cadastrals que han de ser regulades amb una norma d'aquest rang, i que ara estan disperses en diferents lleis. Per això la disposició final faculta el Govern per refondre en un sol text diverses normes que estan relacionades amb la matèria que conté aquesta Llei, refosa que ha de comprendre l'aclariment i l'harmonització de les disposicions esmentades.

TÍTOL ÚNIC

De la regulació del cadastre immobiliari

Article 1. *Definició, principis, contingut i competència en matèria de cadastre.*

1. El cadastre immobiliari és un registre administratiu que depèn del Ministeri d'Hisenda en què es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials tal com defineix aquesta Llei.

El que disposa aquesta Llei s'entén sens perjudici de les competències i les funcions del Registre de la propietat i dels efectes jurídics substantius derivats de la inscripció dels immobles en aquest Registre.

2. La informació cadastral està al servei dels principis de generalitat i justícia tributària i d'assignació equitativa dels recursos públics, i amb aquesta finalitat el cadastre col·labora amb les administracions públiques, els jutges i tribunals i el Registre de la propietat per a l'exercici de les seves funcions i competències respectives. Així mateix, està a disposició de les polítiques públiques i dels ciutadans que requereixin informació sobre el territori, en els termes que preveu la Llei 24/2001, de 27

de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

3. La descripció cadastral dels béns immobles comprèn les seves característiques físiques, econòmiques i jurídiques, entre les quals hi ha la localització i la referència cadastral, la superfície, l'ús o destinació, la classe de conreu o aprofitament, la qualitat de les construccions, la representació gràfica, el valor cadastral i el titular cadastral. Als únics efectes cadastrals, llevat que hi hagi una prova en contra, i sens perjudici del Registre de la propietat, els pronunciaments jurídics del qual prevalen, les dades que conté el cadastre immobiliari es presumeixen certes.

4. La formació i el manteniment del cadastre immobiliari i la difusió de la informació cadastral és de competència exclusiva de l'Estat. Aquestes funcions, que comprenen, entre altres, la valoració, la inspecció i l'elaboració i gestió de la cartografia cadastral, les exerceix la Direcció General del Cadastre, directament o mitjançant les diverses fórmules de col·laboració que s'estableixin amb les diferents administracions, entitats i corporacions públiques.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la funció superior de coordinació de valors i la d'aprovació de les ponències de valors les exerceix en tot cas la Direcció General del Cadastre.

Article 2. Béns immobles urbans, rústics i de característiques especials.

1. Als efectes cadastrals exclusivament, té la consideració de bé immoble la parcel·la o la porció de sòl d'una mateixa naturalesa, enclavada en un terme municipal i tancada per una línia poligonal que delimita, a aquests efectes, l'àmbit espacial del dret de propietat d'un propietari o de diversos proindivís i, si s'escau, les construccions situades en aquest àmbit, sigui qui sigui el propietari, i amb independència d'altres drets que recaiguin sobre l'immoble.

També tenen la consideració de béns immobles:

a) Els diferents elements privatis dels edificis que siguin susceptibles d'aprofitament independent, sotmesos al règim especial de propietat horitzontal, així com el conjunt constituït per diferents elements privatis mútuament vinculats i adquirits en unitat d'acte i, en les condicions que es determinin per reglament, els trasters i les places d'estacionament en proindivís adscrits per a l'ús i gaudi exclusiu i permanent d'un titular. L'atribució dels elements comuns als immobles respectius, als únics efectes de la seva valoració cadastral, s'ha de fer tal com es determini per reglament.

b) L'àmbit espacial d'una concessió administrativa sobre els béns immobles o sobre els serveis públics als quals estiguin afectes.

c) Els compresos a l'apartat 7 d'aquest article.

2. A cada bé immoble se li assigna com a identificador una referència cadastral, constituïda per un codi alfanumèric que permet de situar-lo inequívocament a la cartografia oficial del cadastre.

3. Els béns immobles es classifiquen cadastralment en urbans, rústics o de característiques especials. El caràcter urbà o rústic de l'immoble depèn de la naturalesa del seu sòl.

4. S'entén per sòl de naturalesa urbana el classificat pel planejament urbanístic com a urbà, el que, de conformitat amb la disposició addicional segona de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions, tingui la consideració d'urbanitzable i el que reuneixi les característiques que conté l'article 8 de la Llei esmentada. Tenen la mateixa consideració els sòls en què es puguin exercir facultats urbanístiques equivalents a les anteriors segons la legislació autonòmica.

S'exceptua de la consideració de sòl de naturalesa urbana el que integri els béns immobles de característiques especials.

5. S'entén per sòl de naturalesa rústica el que no sigui de naturalesa urbana d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, ni estigui integrat a un bé immoble de característiques especials.

6. Als efectes cadastrals tenen la consideració de construccions:

a) Els edificis, siguin quins siguin els materials de què estiguin construïts i l'ús al qual es destinin, sempre que estiguin units permanentment al sòl i amb independència que s'alcin sobre la seva superfície o estiguin enclavats al subsòl i que puguin ser transportats o desmuntats.

b) Les instal·lacions industrials, comercials, esportives, d'esbarjo, agrícoles, ramaderes, forestals i piscícoles d'aigua dolça. Es consideren com a tals, entre altres, els dics, els tancs, els carregadors, els molls, els molls de pilons i els hivernacles, i se n'exclou en tot cas la maquinària i l'utilitatge.

c) Les obres d'urbanització i de millora, com ara les explanacions, i les que es duiguin a terme per a l'ús dels espais descoberts, com ara els recintes destinats a mercats, els dipòsits a l'aire lliure, els camps per a la pràctica de l'esport, els estacionaments i els espais annexos o accessoris als edificis i les instal·lacions.

No tenen la consideració de construccions les obres d'urbanització o millora que es determinin per reglament, sens perjudici que el seu valor s'hagi d'incorporar al del bé immoble com a part inherent al valor del sòl, ni els rafals o coberts de petita entitat.

7. Els béns immobles de característiques especials constitueixen un conjunt complex d'ús especialitzat, integrat per sòl, edificis, instal·lacions i obres d'urbanització i millora que, pel seu caràcter unitari i pel fet d'estar lligat de forma definitiva per al seu funcionament, es configura a efectes cadastrals com un únic bé immoble.

Es consideren béns immobles de característiques especials els compresos als següents grups:

a) Els destinats a la producció d'energia elèctrica i gas i al refinament de petroli, i les centrals nuclears.

b) Les preses, salts d'aigua i embassaments, inclosos el seu llit o vas, excepte els destinats exclusivament al reg.

c) Les autopistes, carreteres i túnels de peatge.

d) Els aeroports i ports comercials.

Article 3. Titulars cadastrals.

1. Són titulars cadastrals les persones naturals i jurídiques donades d'alta en el cadastre immobiliari pel fet de tenir, sobre un bé immoble, la titularitat d'algun dels següents drets:

a) Concessió administrativa sobre el bé immoble o sobre els serveis públics als quals es trobi afecte.

b) Dret real de superfície.

c) Dret real d'usdefruit.

d) Dret de propietat.

La constància en el cadastre immobiliari de la titularitat cadastral de conformitat amb un dels casos definits al paràgraf anterior, per l'ordre establert, exclou l'aplicació dels restants.

2. Quan el dret de propietat concorri amb algun dels altres drets esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, també s'hi ha d'incorporar com a titular el propietari que ho sol·liciti d'acord amb el que preveu l'apartat 5 de l'article 5 d'aquesta Llei.

3. Quan un bé immoble o un dels drets a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article pertany proindivís a

una pluralitat de persones, la titularitat cadastral s'atribueix a la comunitat constituïda per totes elles, i s'ha de fer constar sota la denominació que resulti de la seva identificació fiscal. En cas d'incompliment de l'obligació d'aportar el número d'identificació fiscal, i sens perjudici de les sancions que puguin escaure, la titularitat s'assigna a qualsevol dels comuners, membres o partícips de la comunitat o entitat sense personalitat de què es tracti.

La identitat i quota de participació de cada un dels comuners, membres o partícips d'aquestes entitats s'ha de fer constar en el cadastre immobiliari quan se solliciti expressament mitjançant acord unànim d'aquells. Així mateix, els cònjuges en règim de societat de guanys poden sol·licitar que consti en el cadastre immobiliari la identitat de cada un d'ells.

4. En les seves relacions amb el cadastre immobiliari, els titulars cadastrals tenen els drets que els reconeix el capítol I de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, amb les especialitats que preveu aquesta Llei.

Els titulars cadastrals tenen el deure de col·laborar amb el cadastre immobiliari i de subministrar-li totes les dades, els informes o els antecedents que siguin necessaris per a la seva gestió, tant si és amb caràcter general, com a requeriment dels seus òrgans competents d'acord amb el que s'estableixi per reglament. La presumpció que estableix l'apartat 3 de l'article 1 d'aquesta Llei no beneficia el titular cadastral que incompleixi aquesta obligació.

5. En cas de discrepància entre la identitat del titular cadastral i la del propietari segons el Registre de la propietat sobre finques respecte de les quals consti la referència cadastral en l'esmentat Registre, s'ha de tenir en compte, als efectes del cadastre, la titularitat que resulti d'aquest, llevat que la data del document pel qual es produeix la incorporació al cadastre sigui posterior a la del títol inscrit al Registre de la propietat.

Article 4. *Incorporació en el cadastre immobiliari dels béns immobles i de les seves alteracions.*

1. La incorporació dels béns immobles en el cadastre immobiliari, així com de les alteracions de les seves característiques, que comporta, si s'escau, l'assignació de valor cadastral, és obligatòria i es pot estendre a la modificació de totes les dades que siguin necessàries perquè la descripció cadastral dels immobles afectats concordi amb la realitat. La incorporació s'ha de fer mitjançant algun dels procediments següents:

- a) Declaracions, comunicacions i sol·licituds.
- b) Esmena de discrepàncies.
- c) Inspecció cadastral.
- d) Valoració.

2. Els actes resultants dels procediments d'incorporació han de ser motivats d'acord amb el que disposa l'article 13.2 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents. Quan l'acte inclogui la determinació d'un nou valor cadastral, aquest s'ha de motivar mitjançant l'expressió de la ponència de la qual porti causa i, si s'escau, dels mòduls bàsics de sòl i construcció, el valor en polígon, carrer, tram, zona o paratge, el valor tipus de les construccions i de les classes de conreu, la identificació dels coeficients correctors aplicats i la superfície dels immobles.

Els actes esmentats en el paràgraf anterior són susceptibles de ser revisats en els termes que estableix el capítol VIII del títol III de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, sense que la interposició de la reclamació economicoadministrativa en suspengui l'executorietat, llevat que excepcionalment el Tribunal

Econòmic Administratiu competent n'acordi la suspensió, quan ho sol·liciti l'interessat i justifiqui que la seva execució pot causar perjudicis impossible o difícils d'esmenar, i ordeni, si s'escau, l'adopció de les mesures cautelars que siguin necessàries per assegurar la protecció de l'interès públic i l'eficàcia de la resolució impugnada.

3. En els procediments a què es refereix l'apartat 1, les actuacions s'entenen amb l'obligat a fer la declaració o comunicació o amb qui formuli la sol·licitud, segons els casos.

Quan sobre un mateix immoble hi concorrin diversos titulars cadastrals, les actuacions derivades dels procediments d'incorporació s'entenen exclusivament amb el titular a què es refereix l'apartat 1 de l'article 3 d'aquesta Llei. No obstant això, i sens perjudici del que disposa el paràgraf anterior, sempre que la descripció cadastral de l'immoble pugui resultar afectada per la resolució que s'adopti, s'ha de comunicar la tramitació del procediment al propietari de l'immoble que figuri inscrit de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'esmentat article.

4. Els procediments a què es refereix aquest article tenen naturalesa tributària i es regeixen pel que disposa aquesta Llei, i són d'aplicació supletòria les disposicions de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, i de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com les seves disposicions de desplegament.

Article 5. *Procediments d'incorporació mitjançant declaracions, comunicacions i sol·licituds.*

1. Són declaracions els documents pels quals es manifesta o es reconeix davant el cadastre immobiliari que s'han produït les circumstàncies determinants d'una alta, baixa o modificació de la descripció cadastral dels immobles. Les declaracions s'han de fer en la forma, els terminis, els models i les condicions que determini el Ministeri d'Hisenda.

Els titulars dels drets a què es refereix l'apartat 1 de l'article 3, quan s'hagin de donar d'alta com a titulars cadastrals d'acord amb l'apartat esmentat, estan subjectes a l'obligació de formalitzar les declaracions conduents a la incorporació en el cadastre immobiliari dels immobles i de les seves alteracions, excepte en els casos de comunicació o de sol·licitud que preveu aquest article. Així mateix, estan obligats a col·laborar amb el cadastre immobiliari i subministrar-li tota la informació que sigui necessària per a la seva gestió, tant si és amb caràcter general, com a requeriment dels seus òrgans competents d'acord amb el reglament establert.

2. Són comunicacions:

a) Les que remetin els notaris i els registradors de la propietat, d'acord amb l'article 55 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, sempre que s'hagin complert les condicions que preveu l'article 54 de la mateixa Llei.

b) Les que formulin els ajuntaments que, mitjançant una ordenança fiscal, s'obliguin a posar en coneixement del cadastre immobiliari els fets, actes o negocis susceptibles de generar una alta, una baixa o una modificació cadastral, derivats d'actuacions per a les quals s'hagi atorgat la corresponent llicència o autorització municipal, en els termes i amb les condicions que determini la Direcció General del Cadastre.

c) Les que les administracions actuants han de formalitzar davant el cadastre immobiliari en els casos de concentració parcel·laria, de delimitació administrativa, d'expropiació forçosa i dels actes de planejament i de gestió urbanístics que es determinin per reglament.

3. Les declaracions i comunicacions tenen la premissió de certesa que estableix l'article 116 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, sens perjudici de la facultat de la Direcció General del Cadastre de requerir a l'interessat la documentació que en cada cas sigui pertinent.

4. Són objecte de declaració o comunicació, segons escaigui, els fets, els actes o els negocis següents:

a) La realització de noves construccions i l'ampliació, rehabilitació, demolició o enderrocament de les existents, sigui parcial o total. No es consideren les obres o reparacions que tinguin com a objecte la mera conservació i manteniment dels edificis, i les que només afectin característiques ornamentals o decoratives.

b) La modificació d'ús o destinació i els canvis de classe de conreu o aprofitament.

c) La segregació, divisió, agregació i agrupació dels béns immobles.

d) L'adquisició de la propietat per qualsevol títol, així com la seva consolidació.

e) La constitució, modificació o adquisició de la titularitat d'una concessió administrativa i dels drets reals d'usdefruit i de superfície.

f) Les variacions en la composició interna o en la quota de participació de les comunitats o entitats sense personalitat a què es refereix l'apartat 3 de l'article 3 d'aquesta Llei, sempre que la respectiva entitat s'hagi acollit prèviament al que disposa el mateix apartat.

5. Les sol·licituds a què es refereix l'apartat 1 de l'article 4 d'aquesta Llei, a les quals s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa corresponent, són les següents:

a) Sol·licitud de baixa, que pot formular qui figuri com a titular cadastral i hagi cessat en el dret que va originar la titularitat.

b) Sol·licitud d'incorporació de titularitat, que pot formular el propietari a què es refereix l'apartat 2 de l'article 3.

c) Sol·licitud d'incorporació de cotitularitats, en els casos que estableix l'apartat 3 de l'article 3.

6. Els actes dictats com a conseqüència dels procediments que regula aquest article es notifiquen als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i tenen efectivitat l'endemà del dia en què es van produir els fets, actes o negocis que van originar la incorporació o modificació cadastral, amb independència del moment en el qual es notifiquin.

Article 6. *Procediments d'esmena de discrepàncies.*

1. El procediment d'esmena de discrepàncies s'inicia per acord de l'òrgan competent, per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, quan l'Administració tingui coneixement de la falta de concordança entre la descripció cadastral dels béns immobles i la realitat immobiliària, i el seu origen no es degui a l'incompliment de l'obligació de declarar o comunicar a què es refereix l'article 5. La iniciació del procediment es comunica als interessats, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 4 d'aquesta Llei, i se'ls concedeix un termini de quinze dies perquè formulin les alegacions que creguin convenientes. La resolució que es dicti té efectivitat des de l'endemà de la data en què s'acordi i s'ha de notificar als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa és de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació als interessats. El venciment del termini màxim de resolució determina la caducitat de l'expedient i l'arxivament de totes les actuacions.

2. Es pot rectificar d'ofici la informació que consti en el cadastre quan sigui necessari per reflectir canvis en els identificadors postals o en la cartografia, o quan es duguin a terme altres operacions de caràcter general, legalment previstes, que tinguin com a finalitat mantenir la concordança adequada entre el cadastre i la realitat immobiliària.

Article 7. *Inspecció cadastral.*

1. Les actuacions d'inspecció cadastral poden ser de comprovació i d'investigació dels fets, actes, negocis i altres circumstàncies relatives als béns immobles susceptibles d'originar una incorporació o modificació en el cadastre immobiliari, així com d'obtenció d'informació, de valoració i d'informe i assessorament.

Aquestes actuacions tenen naturalesa tributària i es regeixen pel que disposa aquesta Llei; són d'aplicació supletòria la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, així com les seves disposicions de desplegament.

2. Les actuacions de comprovació i investigació tenen com a objecte verificar el compliment adequat de les obligacions i els deures establerts en la normativa cadastral; per això la Inspecció ha de comprovar la integritat, l'exactitud i la veracitat de les declaracions i les comunicacions que regula aquesta Llei i investigar la possible existència de fets, actes o negocis que no hagin estat declarats o comunicats o que ho hagin estat parcialment.

L'actuació investigadora s'ha de dur a terme de conformitat amb els plans d'inspecció aprovats per la Direcció General del Cadastre.

3. Les actuacions de la inspecció cadastral s'han de documentar en diligències, comunicacions, actes i informes, el contingut i les especialitats dels quals s'han de determinar per ordre del ministre d'Hisenda.

4. La incorporació en el cadastre immobiliari de béns immobles o la modificació de la seva descripció per virtut d'actuacions inspectores tenen efectes des de l'endemà del dia en què es va produir el fet, l'acte o el negoci a què es refereixen les actuacions esmentades, sens perjudici de la possibilitat d'iniciar, si s'escau, el procediment sancionador corresponent.

5. La Direcció General del Cadastre pot dur a terme actuacions d'inspecció conjuntes amb els ajuntaments i les entitats que exerceixen la gestió tributària de l'impost sobre béns immobles, a petició d'aquests, en els termes que es determinin per reglament.

Aquestes actuacions s'han de concretar en els plans d'inspecció a què es refereix l'apartat 2 anterior i s'han d'estendre a la investigació dels fets, els actes o els negocis no declarats o declarats de manera parcial o inexacta, i en queden exclosos els que hagin de ser objecte de comunicació.

Article 8. *Valor cadastral.*

1. El valor cadastral és el que es determina objectivament per a cada bé immoble a partir de les dades que consten en el cadastre immobiliari i està integrat pel valor cadastral del sòl i el valor cadastral de les construccions.

2. Per determinar el valor cadastral es tenen en compte els criteris següents:

a) La localització de l'immoble, les circumstàncies urbanístiques que afectin el sòl i la seva aptitud per a la producció.

b) El cost d'execució material de les construccions, els beneficis de la contracta, els honoraris professionals i els tributs que graven la construcció, l'ús, la qualitat

i l'antiguitat edificatòria, així com el caràcter historicoarquitectònic o altres condicions de les edificacions.

c) Les despeses de producció i beneficis de l'activitat empresarial de promoció, o els factors que corresponguin en els casos d'inexistència de la promoció esmentada.

d) Les circumstàncies i els valors del mercat.

e) Qualsevol altre factor rellevant que es determini per reglament.

3. El valor cadastral dels immobles no pot superar el valor de mercat, entenent com a tal el preu més probable pel qual es podria vendre, entre parts independents, un immoble lliure de càrregues, i a aquest efecte es fixa, mitjançant ordre ministerial, un coeficient de referència en el mercat per als béns d'una mateixa classe.

En els béns immobles amb preu de venda limitat administrativament, el valor cadastral no pot superar en cap cas aquest preu.

4. Per reglament, s'han d'establir les normes tècniques comprensives dels conceptes, les regles i altres factors que, d'acord amb els criteris anteriorment exposats i en funció de les característiques intrínseques i extrínseques que afectin els béns immobles, permetin determinar-ne el valor cadastral.

Article 9. *Ponències de valors.*

1. La determinació del valor cadastral, excepte en els casos a què es refereix l'apartat 2, paràgraf c), de l'article 12 d'aquesta Llei, s'ha de fer mitjançant l'aplicació de la corresponent ponència de valors, que ha de recollir, segons els casos i d'acord amb el que s'estableixi per reglament, els criteris, els mòduls de valoració, el planejament urbanístic i altres elements necessaris per dur a terme la determinació, i que s'ha d'ajustar a les directrius dictades per a la coordinació de valors.

Les ponències de valors poden contenir, en els termes que s'estableixin per reglament, els elements i els criteris necessaris per a la valoració dels béns immobles que, per modificació de planejament, adquireixin la classe a què es refereix aquesta ponència després de la seva aprovació. A aquest efecte s'han d'establir les bandes de valors que, en funció de tipologies, usos, aprofitaments urbanístics i graus de desenvolupament del planejament i convenientment coordinats amb els de la resta del municipi, es poden assignar als béns immobles afectats.

2. Les ponències de valors són d'àmbit municipal, llevat que circumstàncies de caràcter territorial, econòmic, administratiu o d'una altra índole justifiquin una extensió més gran.

Dins del seu àmbit territorial, les ponències de valors poden ser:

a) Totals, quan s'estenguin a la totalitat dels béns immobles d'una mateixa classe.

b) Parcial, quan se circumscriu als immobles d'una mateixa classe d'alguna o diverses zones, polígons discontinus o finques.

c) Especials, quan afectin exclusivament un o diversos grups de béns immobles de característiques especials.

3. L'elaboració de les ponències de valors l'ha de fer la Direcció General del Cadastre, directament o a través dels convenis de col·laboració que se subscriu amb qualsevol administracions públiques en els termes que s'estableixin per reglament.

4. Prèviament a la seva aprovació, les ponències de valors totals i parcials s'han de sotmetre a l'informe de l'ajuntament o els ajuntaments interessats, en el termini i amb els efectes que assenyalava l'article 83 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de

les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Els acords d'aprovació de les ponències de valors totals o parcials s'han de publicar per un edicte al butlletí oficial de la província. Quan es tracti de ponències de valors especials, l'edicte s'ha d'inserir en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o en el de la província, segons si el seu àmbit territorial supera o no el provincial.

La publicació dels acords, que ha d'indicar en tot cas el lloc i el termini d'exposició al públic de les ponències a què es refereixin, s'ha de fer abans de l'1 de juliol de l'any en què s'adoptin, en cas de ponències de valors totals, i abans de l'1 d'octubre, en cas de ponències de valors parcials i especials.

6. Les ponències de valors són objecte de recurs en la via economicoadministrativa, i la interposició de la reclamació no suspèn l'executorietat de l'acte.

Article 10. *Valoració cadastral de béns immobles urbans i rústics.*

1. El valor cadastral dels béns immobles urbans i rústics es determina mitjançant el procediment de valoració col·lectiva o de manera individualitzada.

2. El procediment de valoració col·lectiva de béns immobles d'una mateixa classe es pot iniciar d'ofici o a instància de l'ajuntament corresponent quan, respecte a una pluralitat de béns immobles, es posin de manifest diferències substancials entre els valors de mercat i els que van servir de base per a la determinació dels valors cadastrals vigents, tant si és com a conseqüència d'una modificació en el planejament urbanístic, com per altres circumstàncies.

3. El procediment de valoració col·lectiva pot ser:

a) De caràcter general, quan requereixi l'aprovació d'una ponència de valors total. Aquest procediment, en el qual s'han d'observar les directrius que s'estableixin per garantir la coordinació nacional de valors, només es pot iniciar una vegada transcorreguts, com a mínim, cinc anys des de l'entrada en vigor dels valors cadastrals derivats de l'anterior procediment de valoració col·lectiva de caràcter general i s'ha de fer, en tot cas, a partir dels deu anys des d'aquesta data.

b) De caràcter parcial, quan requereixi l'aprovació d'una ponència de valors parcial. En aquest procediment s'ha de garantir la coordinació dels nous valors cadastrals amb els de la resta dels immobles del municipi.

c) De caràcter simplificat, quan tingui com a objecte determinar nous valors cadastrals en els casos que preveu l'article 12 d'aquesta Llei.

4. Qualsevol incorporació o modificació en el cadastre immobiliari practicada en virtut dels procediments que preveuen els articles 5, 6 i 7 d'aquesta Llei ha d'incloure, quan sigui necessari, la determinació individualitzada del valor cadastral de l'immoble afectat d'acord amb les seves noves característiques. Aquest valor cadastral es determina mitjançant l'aplicació de la ponència de valors vigent en el municipi en el primer exercici d'efectivitat de la incorporació o modificació del cadastre o, si s'escau, mitjançant l'aplicació dels mòduls establerts per a l'exercici esmentat per a la tramitació del procediment de valoració col·lectiva simplificada.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sens perjudici de l'aplicació de posteriors ponències de valors o mòduls que afectin l'immoble i dels coeficients d'actualització establerts per les successives lleis de presupostos generals de l'Estat.

Article 11. *Procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial.*

1. Els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial s'inicien amb l'aprovació de la ponèn-

cia de valors corresponent. Els valors cadastrals resultants d'aquests procediments s'han de notificar individualment als titulars cadastrals d'acord amb el que disposen els apartats 4 i 5 de l'article 105 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i a aquest efecte es pot demanar la col·laboració de les corporacions locals o d'altres administracions i entitats públiques.

2. La notificació s'ha de practicar per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la seva recepció, així com de la data, la identitat de qui la rep i el contingut de l'acte notificat, i s'ha d'incorporar a l'expedient l'acreditació de la notificació efectuada.

Quan no sigui possible fer la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració, i un cop intentat dues vegades, s'ha de fer constar així a l'expedient juntament amb les circumstàncies dels intents de notificació. En aquests casos, s'ha de publicar en els llocs destinats a aquest efecte a l'Ajuntament i a la gerència del cadastre corresponent en consideració al terme municipal on s'ubiquin els immobles, a efectes de la seva notificació per compareixença, la relació dels titulars amb notificacions pendents en les quals ha de constar el procediment que les motiva, l'òrgan responsable de la tramitació i el lloc i el termini en què el destinatari ha de comparèixer per rebre la notificació. Aquesta publicació ha d'anar precedida d'un anunci en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o el butlletí de la comunitat autònoma o de la província, segons l'àmbit territorial de competència de l'òrgan que va dictar l'acte, en el qual s'ha d'indicar el lloc i el termini de l'exposició pública. En tot cas la compareixença s'ha de produir en el termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la publicació de l'anunci en el butlletí oficial. Quan transcorregut aquest termini no s'hagi comparegut, la notificació s'entén produïda a tots els efectes legals des de l'endemà del venciment del termini assenyalat per comparèixer.

3. Els acords adoptats tenen efectivitat el dia 1 de gener de l'any següent a aquell en què es produeixi la notificació. No obstant això, per als béns immobles als quals després de l'aprovació de la ponència de valors els sigui modificada la naturalesa del seu sòl i les ponències de valors continguin els elements i els criteris a què es refereix el paràgraf segon de l'article 9.1 d'aquesta Llei, els acords tenen efectes el dia 1 de gener de l'any següent a aquell en què tinguin lloc les circumstàncies que originin la modificació, amb independència del moment en què es produeixi la notificació de l'acte.

4. Els actes objecte de notificació poden ser objecte de recurs en la via economicoadministrativa i la interposició de la reclamació no en suspèn l'executorietat.

5. Amb referència exclusiva per als casos de notificació de valors a què es refereix aquest article, el termini per a la interposició del recurs de reposició o reclamació economicoadministrativa és d'un mes, a comptar de l'endemà de la recepció de la notificació o, si s'escau, de l'acabament del termini a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 2.

Article 12. *Procediment simplificat de valoració colectiva.*

1. El procediment simplificat s'inicia mitjançant un acord que s'ha de publicar per un edicte al butlletí oficial de la província i no requereix l'elaboració d'una nova ponència de valors.

2. Aquest procediment es regeix per les regles següents:

a) Quan tingui per causa una modificació de planejament que varii l'aprofitament urbanístic dels béns immobles, mantenint els usos fixats anteriorment, i el

valor recollit per a aquests usos en la ponència en vigor reflecteixi el de mercat, s'han de determinar els nous valors cadastrals de les finques afectades d'acord amb els paràmetres urbanístics esmentats.

b) Quan tingui com a causa una modificació de planejament que varii l'ús dels béns immobles, aquests béns s'han de valorar prenent com a valor del sòl el que correspongui a la seva ubicació, que en tot cas ha d'estar comprès entre el màxim i el mínim dels previstos per a l'ús de què es tracti en el polígon de valoració en què estiguin enclavats aquests béns segons la ponència vigent.

c) Quan la modificació del planejament determini canvis de naturalesa del sòl pel fet d'incloure'l en àmbits delimitats, fins que no s'aprovi el planejament de desplegament que estableixi l'edificabilitat que s'ha de materialitzar a cada una de les parcel·les afectades, aquests béns poden ser valorats mitjançant l'aplicació dels mòduls específics per als diferents usos que s'estableixin per ordre del ministre d'Hisenda.

3. Els actes dictats com a conseqüència dels procediments que regula aquest article s'han de notificar als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i tenen efectivitat l'1 de gener de l'any següent a aquell en què tingui lloc la modificació del planejament del qual portin causa, amb independència del moment en què s'iniciï el procediment i es produeixi la notificació de la resolució. En tot cas, el termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa és de sis mesos, a comptar de la data de publicació de l'acord d'inici. L'incompliment del termini màxim de notificació determina la caducitat del procediment respecte als immobles afectats per l'incompliment, sense que això impliqui la caducitat del procediment ni la ineficàcia de les actuacions respecte d'aquells dels quals s'ha fet degudament la notificació.

Article 13. *Procediment de determinació del valor cadastral dels béns immobles de característiques especials.*

1. El procediment de valoració dels béns immobles de característiques especials s'inicia amb l'aprovació de la ponència especial corresponent.

2. La notificació, l'efectivitat i la impugnació dels valors cadastrals resultants d'aquest procediment es regeixen pel que preveu l'article 11 d'aquesta Llei.

Article 14. *Actualització de valors cadastrals.*

1. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden actualitzar els valors cadastrals per aplicació de coeficients, que poden ser diferents per a cada classe d'immobles.

2. Així mateix, les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden fixar coeficients d'actualització per grups de municipis, que es determinen en funció de la seva dinàmica immobiliària, d'acord amb la classificació que s'estableixi per reglament. Aquests coeficients s'apliquen sobre els valors cadastrals actualitzats d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article.

Article 15. *Deure de col·laboració.*

1. Qualsevol persona natural o jurídica, pública o privada, està subjecta al deure de col·laboració que estableix l'article 111 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, en relació amb les dades, els informes o els antecedents que tinguin transcendència per a la formació i el manteniment del cadastre immobiliari.

2. Les administracions i altres entitats públiques, els fedataris públics i els qui, en general, exerceixin funcions públiques estan obligats a subministrar al cadastre immobiliari, en els termes que preveu l'article 112 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, totes les dades o els antecedents rellevants que per a la seva formació i manteniment siguin demanats per aquest, o bé mitjançant una disposició de caràcter general, o bé per mitjà de requeriments concrets.

En particular, les entitats locals i altres administracions actuants han de subministrar a la Direcció General del Cadastre, en els termes que es determinin per reglament, la informació que tingui transcendència per al cadastre immobiliari relativa a l'ordenació i la gestió tributària de l'impost sobre béns immobles, com també al planejament i la gestió urbanística, concentracions parcel·làries, delimitacions administratives i expropiació forçosa.

3. La cessió al cadastre immobiliari de dades de caràcter personal en virtut del que disposen els apartats anteriors no requereix el consentiment de l'afectat.

Article 16. *Infraccions i sancions.*

1. Constitueixen infracció tributària simple els següents fets o conductes, sempre que no operin com a element de graduació de la sanció:

a) La falta de presentació de les declaracions, no efectuar-les dins el termini i la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes. Si són diversos els obligats a presentar una declaració, una vegada complerta l'obligació per un d'aquests s'entén complerta per tots.

b) L'incompliment del deure d'aportar la referència cadastral a què es refereix l'article 50 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

c) L'incompliment del deure de comunicació a què es refereix l'article 5 d'aquesta Llei.

d) L'incompliment del deure de subministrar dades, informes o antecedents a què es refereix l'article 15 d'aquesta Llei.

e) La resistència, l'excusa o la negativa a les actuacions de l'Administració cadastral, ja sigui en fase de gestió o d'inspecció.

2. Les infraccions tipificades a l'apartat anterior se sancionen amb una multa de 60 a 6.000 euros, llevat que es tracti de la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes, o de la conducta que preveu el paràgraf d) de l'apartat esmentat, cas en què la multa és de 6 a 60 euros per cada dada omesa, falsejada o incompleta que hagi de figurar en les declaracions o hagi de ser aportada en virtut dels requeriments efectuats i sense que la quantia total de la sanció pugui passar de 6.000 euros. Si com a conseqüència de la resistència del subjecte infractor l'Administració no pot conèixer la informació sol·licitada ni el nombre de dades que aquesta hauria de comprendre, la infracció se sanciona amb una multa de 1.000 a 6.000 euros.

3. Les sancions es graduen atenent en cada cas concret els criteris que assenyalen els paràgrafs a), b), c), e) i f) del número 1 de l'article 82 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, d'acord amb les regles d'aplicació que es determinin per reglament.

Disposició addicional primera. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei és aplicable en tot el territori nacional, sens perjudici del que preveuen els règims forals especials vigents al País Basc i Navarra.

Disposició addicional segona. *Referència cadastral dels béns immobles de característiques especials.*

El que estableix la secció 4a del capítol IV del títol I de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per als béns immobles que d'acord amb la normativa anterior tinguin naturalesa rústica o urbana, és aplicable als béns immobles de característiques especials a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Competència per a la resolució del recurs d'alçada en matèria d'accés a les dades cadastrals.*

El director general del cadastre és l'òrgan competent per resoldre el recurs d'alçada que estableix la secció 2a del capítol II del títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que s'interposi contra les resolucions susceptibles d'aquest dictades en aplicació del que preveu la disposició addicional segona de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició addicional quarta. *Comissió Tècnica de Cooperació Cadastral.*

Es crea la Comissió Tècnica de Cooperació Cadastral, òrgan col·legiat de naturalesa administrativa que depèn de la Direcció General del Cadastre, presidida pel director general del cadastre o el funcionari en qui delegui i integrada per sis representants del centre directiu esmentat i sis més de l'associació d'entitats locals d'àmbit nacional amb més implantació, les funcions de la qual són d'estudi i assessorament en matèria cadastral i de cooperació en el desenvolupament de les fórmules de col·laboració en la gestió cadastral i en la gestió tributària de l'impost sobre béns immobles que s'estableixin. El seu règim de funcionament és el que preveu per als òrgans col·legiats el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional cinquena. *Accés a les dades cadastrals.*

Es fa una nova redacció del paràgraf b) de l'apartat tres de la disposició addicional segona de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«b) Per al compliment i l'execució del que estableix la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i, en general, per a la identificació de les finques, pels notaris i registradors de la propietat.»

Disposició transitòria primera. *Classificació de béns immobles i contingut de les descripcions cadastrals.*

1. La classificació de béns immobles rústics i urbans que estableix aquesta Llei té efectivitat des de l'1 de gener de 2006. Les incorporacions o modificacions en el cadastre immobiliari que siguin procedents per a això no requereixen notificació individualitzada als titulars cadastrals, sempre que no es modifiqui la descripció cadastral dels béns.

Fins aquesta data, els béns immobles que figurin o que es donin d'alta en el cadastre immobiliari tenen la

naturalesa que els correspondria d'acord amb la normativa anterior.

No obstant això, en els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei és aplicable la classificació de béns que conté aquesta, amb l'excepció de les construccions ubicades en sòl rústic, que es regeixen pel que estableix el paràgraf anterior.

2. Els béns immobles de característiques especials que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei constin en el cadastre immobiliari d'acord amb la seva naturalesa anterior mantenen el seu valor fins al 31 de desembre de 2005, sens perjudici d'actualitzar-lo quan escaigui, així com el règim de valoració.

La incorporació al cadastre immobiliari dels altres immobles que, d'acord amb aquesta Llei, tinguin la condició de béns immobles de característiques especials s'ha de fer abans del 31 de desembre de 2005.

3. La descripció dels béns immobles que contingui el cadastre immobiliari a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es manté fins que tingui lloc la pràctica d'una altra de posterior d'acord amb els procediments d'incorporació que regula la mateixa Llei o fins que es modifiqui per qualsevol altre mitjà, sens perjudici de l'actualització de valors.

No obstant això, és a partir de l'1 de gener de 2005 quan s'incorporaran les titularitats que corresponguin d'acord amb els supòsits i les regles d'aquesta Llei, sempre que resulti així dels procediments de declaració, comunicació, sol·licitud, esmena de discrepàncies i inspecció cadastral que preveu aquesta Llei i iniciats després d'aquesta data.

Disposició transitòria segona. Valoració cadastral de béns immobles rústics.

El que estableix aquesta Llei respecte a la determinació del valor cadastral queda suspès respecte als béns immobles rústics fins que mitjançant una llei s'estableixi la data de la seva aplicació, i mentrestant mantenen la vigència, als efectes indicats, la disposició transitòria segona, apartat 1, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, així com el procediment de renovació del cadastre rústic que regulen l'article 31 i disposicions concordants de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i la seva normativa de desplegament.

Disposició transitòria tercera. Normativa preexistent.

Fins que no es portin a terme les previsions de desplegament reglamentari que conté aquesta Llei, continuen en vigor, quan no s'hi oposin, les normes reglamentàries existents, així com qualsevol altra dictada en desplegament de la normativa anterior.

Les referències que conté la normativa anterior a revisions cadastrals, fixacions, revisions i modificacions de valors i modificacions de ponències s'entenen fetes als procediments de valoració col·lectiva general o parcial, o, si s'escau, al procediment de determinació del valor cadastral dels béns immobles de característiques especials, i les efectuades a alteracions d'ordre físic, econòmic o jurídic concernent als béns immobles, als fets, als actes o als negocis susceptibles d'incorporació al cadastre immobiliari.

De la mateixa manera, les referències al procediment previst per a canvis de naturalesa i aprofitament en l'article 71.3 de la Llei reguladora de les hisendes locals en la redacció que en fa la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre

social, s'entenen fetes al procediment simplificat de valoració col·lectiva.

Disposició transitòria quarta. Procediments en tramitació.

Als procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no els és aplicable aquesta, i es regeixen per la normativa anterior.

Disposició derogatòria única.

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogades les disposicions següents:

a) Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció a la base imposable de l'impost sobre béns immobles.

b) L'incís final del segon paràgraf de l'apartat 2n de l'article 235 del Decret de 12 de gener de 1973, que aprova el text refós de la Llei de reforma i desenvolupament agrari.

Així mateix queden derogades totes les altres disposicions que s'oposin als preceptes d'aquesta Llei, els contradiguin o hi siguin incompatibles.

El que es disposa anteriorment s'entén sens perjudici del que preveuen les disposicions transitòries d'aquesta Llei.

Disposició final primera.

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona.

S'autoritza el Govern per refundre en el termini màxim d'un any i en un sol text les disposicions vigents reguladores del cadastre immobiliari i, especialment, la normativa sobre la matèria que contenen aquesta Llei i la Llei de 23 de març de 1906, que estableix el cadastre parcel·lari; la Llei 7/1986, de 24 de gener, d'ordenació de la cartografia; la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals; la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. La refosa ha de comprendre la regularització, l'aclariment i l'harmonització de les disposicions esmentades.

Disposició final tercera. Desplegament de la Llei.

Es faculta el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2003.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ